

Meerjarenplan
Digitale Informatiehuishouding
Provincies 2026-2030

Interprovinciaal Overleg

Gezamenlijke provincies

[WWW.IPO.NL](http://www.ipo.nl)

Inhoudsopgave

1.	Managementsamenvatting	3
2.	Inleiding	5
2.1	Aanleiding	5
2.2	Scope	5
2.3	Doelstelling	6
2.4	Leeswijzer	7
3.	Visie op informatiehuishouding	8
3.1	Informatiepositie onder druk	8
3.2	Impact van digitalisering	8
3.3	De essentie - beschikbaarheid van juiste informatie	9
3.4	De basis: kunnen vinden, ontsluiten en beoordelen van informatie	9
3.5	Keuzes maken op basis van een waarde-gebaseerde aanpak	9
3.6	Vakmanschap en werkomgeving centraal	10
3.7	Monitoring en rapportage	10
3.8	Cultuurverandering en bestuurlijke aandacht	11
3.9	Relatie naar de Nederlandse Digitaliseringsstrategie (NDS)	11
3.10	De vrijblijvendheid voorbij	13
4.	Actieve openbaarmaking	14
4.1	Inleiding	14
4.2	Voortgang 2022-2025	14
4.3	Ambities/indicatoren 2026-2030	16
4.4	Toelichting op indicatoren	17
5.	Openbaarmaking op verzoek	19
5.1	Inleiding	19
5.2	Voortgang 2022-2025	19
5.3	Ambities/indicatoren 2026-2030	21
5.4	Toelichting op indicatoren	22
6.	Informatiehuishouding	23
6.1	Inleiding	23
6.2	Voortgang 2022-2025	23
6.3	Ambities/indicatoren 2026-2030	24
6.4	Toelichting op indicatoren	26
7.	Implementatie archiefwet	29
7.1	Inleiding	29
7.2	Impact implementatieprogramma op provincies	29
8.	Organisatie	31
8.1	Project Data-en informatiehuishouding op orde	31
8.2	Scope	31
8.3	Interbestuurlijke samenwerking	31
8.4	Interprovinciale samenwerking	34
8.5	Aansturing	35
8.6	Overlegstructuren en expertiseteams	35
8.7	Middelen	36

1. Managementsamenvatting

Informatie is de grondstof voor het handelen van de overheid. Maar de data- en informatiehuishouding van de provincies is niet op orde. Het vinden van juiste en betrouwbare informatie wordt steeds lastiger. Daardoor komt de informatiepositie van provincies onder druk te staan. Dit belemmert provincies bij dienstverlening en maatschappelijke opgaven.

Het op orde brengen van de informatiehuishouding is een belangrijke randvoorwaarde voor de verplichtingen uit de Wet open overheid. Daarom is in de Wet open overheid (Woo) de verplichting opgenomen dat “de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) in overeenstemming met de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCW) een meerjarenplan naar de Staten-Generaal stuurt over de wijze waarop bestuursorganen de digitale overheidsinformatie duurzaam toegankelijk maken”.

De afgelopen jaren hebben de rijksoverheid, Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), Interprovinciaal Overleg (IPO) en Unie van Waterschappen (UvW) afzonderlijk meerjarenplannen opgesteld die qua vorm en inhoud uiteenlopen. Op advies van het Adviescollege Openbaarheid en Informatiehuishouding (ACOI) heeft de minister van BZK in maart 2025 aangekondigd de bestaande meerjarenplannen van rijk en medeoverheden te actualiseren en te komen tot een zoveel mogelijk afgestemde aanpak.

Daarnaast heeft de Ambtelijke Advies Commissie Digitalisering van de provincies geconstateerd dat de informatiehuishouding één van de belangrijkste onderwerpen is voor de komende jaren. Dit mede naar aanleiding van gesprekken met de voormalige regeringscommissaris informatiehuishouding én de oproep van de Autoriteit Persoonsgegevens om kritisch te kijken naar de privacy- en informatiehuishouding.

Tenslotte is het ministerie van OCW - vooruitlopend op de vaststelling van de nieuwe Archiefwet - bezig met de voorbereidingen van een implementatieprogramma. Dit heeft gevolgen voor provincies in zowel de rol van archiefvormer als die van toezichthouder en vraagt om de nodige inspanningen en investeringen in de komende jaren.

Omdat informatiehuishouding, openbaarmaking en archivering nauw aan elkaar gerelateerd zijn is één integraal plan opgesteld met als doel provincies meer grip te laten krijgen op hun informatiehuishouding en hen te ondersteunen bij de implementatie van de Wet open overheid en de nieuwe Archiefwet.

Dit plan is opgebouwd aan de hand van de drie hoofdverplichtingen van de Wet open overheid: actieve openbaarmaking, openbaarmaking op verzoek en het op orde brengen van de informatiehuishouding. Per onderwerp is aan de hand van de Woo-monitor aangegeven wat de stand van zaken is en welke ambities de provincies de komende jaren hebben. Het uitgangspunt daarbij is dat de meerjarenplannen van de medeoverheden qua opzet en structuur zo veel mogelijk hetzelfde zijn en dat voor het monitoren van de voortgang gebruik wordt gemaakt van dezelfde indicatoren.

Met name voor het op orde brengen van de informatiehuishouding moeten prioriteiten worden gesteld. Daarvoor is inzicht nodig in de informatie waarover een overheidsorganisatie beschikt en moeten scherpe keuzes worden gemaakt over welke echt van belang is. Dat vraagt om vakmanschap bij medewerkers en een moderne werkomgeving. Deze veranderopgave vergt een meerjarenaanpak, structurele monitoring en bovenal bestuurlijke aandacht. De Nederlandse Digitaliseringsstrategie (NDS)¹ biedt door focus op een gezamenlijke aanpak en voorzieningen een uitgelezen kans om een aantal belangrijke randvoorwaarden te realiseren voor het op orde brengen van de data- en informatiehuishouding.

Het merendeel van de activiteiten van het meerjarenplan is primair een verantwoordelijkheid van de provincies. Voor een aantal onderwerpen zal samenwerking worden gezocht, zowel op interprovinciaal niveau als op interbestuurlijk niveau. De activiteiten op interprovinciaal niveau zullen worden georganiseerd in een project binnen het interprovinciaal Programma Digitalisering

¹ www.digitaleoverheid.nl/nederlandse-digitaliseringsstrategie-nds/dossier-documenten/de-nederlandse-digitaliseringsstrategie-nds/

2. Inleiding

2.1 Aanleiding

Volgens artikel 6.2 uit de Wet open overheid (hierna: Woo) moet de minister van BZK in overeenstemming met de minister van OCW een meerjarenplan naar de Staten-Generaal sturen over de wijze waarop de bestuursorganen de digitale overheidsinformatie duurzaam toegankelijk maken. Dit document is het meerjarenplan specifiek voor de provincies². Het is een actualisatie van het meerjarenplan uit 2023.³ De aanleiding hiervoor is drieledig:

1. Naar aanleiding van het advies van het Adviescollege Openbaarheid en Informatiehuishouding (ACOI) over de meerjarenplannen heeft de minister van BZK in maart 2025 aangekondigd om de meerjarenplannen van rijk en medeoverheden te actualiseren en te komen tot een zoveel mogelijk afgestemde aanpak⁴.
2. De Ambtelijke Advies Commissie Digitalisering van het IPO heeft verzocht om – als onderdeel van het werkplan Digitalisering 2024-2027 – te komen met een voorstel om de data- en informatiehuishouding van de provincies te versterken. Eén van de aanleidingen was de oproep van de Autoriteit Persoonsgegevens om kritisch te kijken naar de privacy- en informatiehuishouding.
3. In verband met de actualisatie van de Archiefwet⁵ en de verwijzing van artikel 6 uit de Woo naar de Archiefwet, is - vooruitlopend op de vaststelling van het wetsvoorstel – in dit meerjarenplan een overzicht gemaakt van de impact van de implementatie van de Archiefwet op de provincies.

Dit meerjarenplan is tot stand gekomen in afstemming met Rijksoverheid, VNG en UvW. Het uitgangspunt daarbij is dat de meerjarenplannen qua opzet en structuur zo veel mogelijk hetzelfde zijn en dat voor het monitoren van de voortgang gebruik wordt gemaakt van dezelfde indicatoren.

2.2 Scope

Hoewel de titel van dit meerjarenplan anders suggereert is de scope van dit plan breder dan het onderwerp digitale informatiehuishouding. Dit plan richt zich ook op openbaarmaking en archivering omdat deze drie onderwerpen onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. Goed beheer van informatie is immers een randvoorwaarde voor openbaarheid en vormt feitelijk de essentie van de Archiefwet.

Zowel de Woo als de Archiefwet bepalen dat provincies de verplichting hebben om hun informatiehuishouding op orde te brengen en te houden. De informatiehuishouding wordt daarbij gedefinieerd als “het geheel aan regels, structuren, processen en voorzieningen gericht op gebruik en beheer van informatie. Denk aan creëren, opslaan, ordenen, bewaren, ontsluiten, verstrekken en vernietigen van informatie”.

² Waar staat provincies wordt bedoeld: provincies en gemeenschappelijke regelingen waarin provincies participeren. Hierbij wordt uitgegaan van het overzicht op: www.organisaties.overheid.nl/Gemeenschappelijke_regelingen

³ <https://www.ipa.nl/wp-content/uploads/sites/08/2025/5/Meerjarenplan-wet-open-overheid.pdf>

⁴ <https://open.overheid.nl/documenten/5a0cbea-5b-4096-424a8-181b958e471188/file>

⁵ De Tweede Kamer heeft op 18 februari 2025 ingestemd met de nieuwe Archiefwet. Het betreft de Intrekking van de Archiefwet 1995 en vervanging door een nieuwe Archiefwet (Archiefwet 20.) <https://vng.nl/nieuws/tweede-kamer-stelt-nieuwe-archiefwet-vast>

Met informatie bedoelen we zowel data als documenten. De afgelopen jaren is het onderscheid tussen documenten en data vervaagd doordat beleid en uitvoering steeds meer gebaseerd zijn op informatie uit data, maar hun weerslag vinden in documenten zoals beleidsvisies, plannen en besluiten. Dit geldt in het bijzonder voor de provincies waar de maatschappelijke opgaven zich veelal afspelen in het ruimtelijk domein; denk daarbij aan klimaat, stikstofproblematiek, energietransitie, woningbouw en mobiliteit. In de rest van dit document spreken we van informatieobjecten⁶.

Er zijn ook diverse andere wetten en regels die aan de Woo of de Archiefwet raken en soms ook aanvullende eisen aan de informatiehuishouding van provincies stellen. Voorbeelden zijn:

- De Wet implementatie Open Data richtlijn (die op 19 juni 2024 in werking is getreden) implementeert de Europese Open Data richtlijn in de Wet hergebruik van overheidsinformatie. Deze wet verplicht provincies om op verzoek overheidsinformatie als open data beschikbaar te stellen voor hergebruik. Dat hergebruik kan zowel maatschappelijke als commerciële doelstellingen hebben.
- Het Besluit digitale toegankelijkheid overheid stelt eisen aan alle websites en apps inclusief content van de overheid. En dus ook aan documenten als deze op grond van de Woo gepubliceerd worden.
- De Algemene Verordening Gegevensbescherming.

2.3 Doelstelling

Het meerjarenplan heeft tot doel provincies meer grip te laten krijgen en houden op hun informatiehuishouding en hen te stimuleren tot en te ondersteunen bij de implementatie van de Wet open overheid en de nieuwe Archiefwet. Uitgangspunt is dat de individuele provincies hier zelf verantwoordelijk voor zijn. Dit plan ondersteunt hen daarbij en richt zich op die activiteiten die het beste interprovinciaal of interbestuurlijk kunnen worden opgepakt. Daarom is dit plan met name gericht op:

1. Het informeren van provincies over de implementatie van de Woo en de nieuwe Archiefwet en het bieden van handvatten bij deze implementatie;
2. Het delen van best-practices en stimuleren dat bepaalde onderdelen na aantoonbaar functioneren tot standaard worden verheven;
3. Het monitoren van de voortgang op de implementatie van de Woo en de nieuwe Archiefwet;
4. Het bevorderen van de uitwisseling van kennis en ervaring, alsmede de ontwikkeling van handreikingen en instrumenten ter ondersteuning van provincies. Daar waar het kan vindt dit plaats in samenwerking met andere (semi-)overheidsorganisaties.

⁶ Alhoewel in de Woo en Archiefwet gesproken wordt van documenten, wordt steeds meer gebruik gemaakt van de term informatieobject, zie definitie van het Nationaal Archief: <https://www.nationaalarchief.nl/archiveren/kennisbank/het-informatieobject>

2.4 Leeswijzer

Hoofdstuk 3 schetst de visie op informatiehuishouding en hoe deze zich verhoudt tot de Nederlandse Digitaliseringsstrategie.

Hoofdstukken 4, 5 en 6 gaan in op de stand van zaken en de ambities voor de komende jaren voor respectievelijk actieve openbaarmaking, openbaarmaking op verzoek en informatiehuishouding.

Hoofdstuk 7 gaat in op de impact van de nieuwe Archiefwet voor provincies.

Tenslotte beschrijft hoofdstuk 8 hoe de uitvoering van het meerjarenplan van de provincies wordt georganiseerd.

3. Visie op informatiehuishouding

“Niet technologie en systemen zijn leidend, maar de waarde van overheidsinformatie”.

3.1 Informatiepositie onder druk

Informatie is de grondstof voor het handelen van de overheid. Maar de data- en informatiehuishouding - de opslag en het beheer van informatie - is vaak versnipperd, niet goed geordend en neemt door digitalisering snel in omvang toe. Het vinden van juiste en betrouwbare informatie wordt steeds lastiger. Daardoor komt de informatiepositie van de overheid onder druk te staan. Dit belemmert de overheid bij dienstverlening en maatschappelijke opgaven. En dit heeft gevolgen voor de kwaliteit en legitimiteit van het openbaar bestuur en daarmee het vertrouwen in de overheid.

Het op orde brengen van de data- en informatiehuishouding is een immense veranderopgave. Maar niet alle verandering kan en is nodig. Prioriteitstelling vraagt om inzicht in de informatie waarover een overheidsorganisatie beschikt en om scherpe keuzes over welke informatie echt van belang is. Dat vraagt om vakmanschap bij medewerkers en een moderne werkomgeving. Deze veranderopgave vergt een meerjarenaanpak, structurele monitoring en bovenal bestuurlijke aandacht. De Nederlandse Digitaliseringsstrategie⁷ biedt door focus op een gezamenlijke aanpak en voorzieningen een uitgelezen kans om een aantal belangrijke randvoorwaarden te realiseren voor het op orde brengen van de data- en informatiehuishouding.

3.2 Impact van digitalisering

De data- en informatiehuishouding (verder kortweg informatiehuishouding) is door digitalisering niet alleen in omvang toegenomen, maar ook is de aard van overheidsinformatie veranderd.

Het onderscheid tussen documenten en data is vervaagd doordat beleid en uitvoering steeds meer gebaseerd zijn op data, maar hun weerslag vinden in documenten zoals beleidsvisies, plannen en besluiten. Dit geldt in het bijzonder voor de maatschappelijke opgaven die zich afspelen in het ruimtelijk domein zoals klimaat, stikstofproblematiek, energietransitie, woningbouw en mobiliteit.

Ook de verwerking is veranderd. Papieren documenten zijn vervangen door digitale informatieobjecten. Archivering van informatie achteraf door gespecialiseerde medewerkers is veranderd in vastlegging van digitale informatie bij aanmaken of ontvangst door de medewerkers zelf. Vaak wordt kwaliteit, samenhang, betekenis en context van informatie daarbij niet of onvoldoende geborgd. Medewerkers leggen informatie natuurlijkerwijs vast langs de as van proces, systeem of organisatieonderdeel, in plaats vanuit het perspectief van andere gebruikers of de maatschappij. De impact van deze veranderingen is de afgelopen decennia onvoldoende effectief geadresseerd.

⁷ www.digitaleoverheid.nl/nederlandse-digitaliseringsstrategie-nds/dossier-documenten/de-nederlandse-digitaliseringsstrategie-nds/

Medewerkers zijn zich over het algemeen wel bewust van het belang van informatie⁸, maar missen vaak kennis, vaardigheden, gereedschappen en afspraken. Management en bestuurders onderkennen onvoldoende structureel het strategisch belang van informatie en geven er weinig prioriteit aan. Het beheer van data en documenten zijn daarbij vaak nog gescheiden disciplines. Tenslotte is er een gebrek aan integraal toezicht en vindt sturing en monitoring vaak plaats vanuit deelbelangen zoals ICT, informatiebeveiliging, privacybescherming en archivering.

3.3 De essentie – beschikbaarheid van juiste informatie

In zijn boek "Dwars door de Orde" stelt Arre Zuurmond, voormalig regeringscommissaris informatiehuishouding, de relatie tussen overheidsprofessional en burger centraal. Een belangrijk element daarbij is de beschikbaarheid van de juiste informatie. Zowel informatie voor dienstverlening aan individuele burgers of bedrijven, als informatie voor het realiseren van maatschappelijk opgaven.

Het kernprobleem is dat het vinden en gebruiken van de juiste informatie steeds lastiger wordt. Of het nu gaat om data over de fysieke leefomgeving of e-mails voor het afhandelen van een Woo-verzoek. De informatiehuishouding is pas op orde als relevante informatie snel kan worden gevonden en juist, actueel en volledig is. De drie belangrijkste factoren die hieraan ten grondslag liggen zijn:

1. Vindbaarheid - niet weten welke informatie er is en waar die zich bevindt

Een groot deel van de overheidsinformatie is gefragmenteerd, bevindt zich in specifieke systemen en is vaak niet vanaf één punt (publiek) raadpleegbaar. Informatie kan dan ook regelmatig niet tijdig worden gevonden.

2. Ontsluiting - niet kunnen of mogen gebruiken van informatie

Ook al is bekend dat bepaalde informatie bestaat, dan nog kan deze niet toegankelijk zijn omdat de medewerker niet is geautoriseerd en/of er praktische of wettelijke beperkingen bestaan voor hergebruik.

3. Beoordeling: niet kunnen selecteren van de relevante informatie

Als uiteindelijk het zoeken naar informatie resultaat oplevert is de vraag - door de omvang van de gevonden informatie en het ontbreken van context - welk deel relevant en kwalitatief goed genoeg is.

Deze drie belemmeringen verschillen van aard en vergen daardoor verschillende oplossingsrichtingen.

3.4 De basis: kunnen vinden, ontsluiten en beoordelen van informatie

Vindbaarheid van informatie is een ordenings- en zoekvraagstuk. De basis moet een overzicht zijn van de relaties tussen informatieobjecten, processen en systemen (de ordening, ook wel informatiebeheerplan of documentair structuurplan genoemd) in combinatie met systeem-overstijgende zoekfunctionaliteit ('enterprise search'). Algebaseerde toepassingen kunnen daarbij alleen helpen als de bronnen van informatie centraal ontsloten zijn. Een belangrijke voorwaarde is dat de betrokken systemen onder beheer zijn van de organisatie. In ontoegankelijke netwerkschijven kan alleen de eigenaar zelf zoeken.

⁸ Bron: Flitspanelonderzoeken door RDDI. Kanttekening is dat deze onderzoeken zijn uitgevoerd door de rijksoverheid en dat de uitkomsten mogelijk niet representatief zijn voor de provincies <https://www.informatiehuishouding.nl/projecten/gedrag-in-overheidsinformatie/onderzoek>

Ontsluiting – het kunnen en mogen gebruiken - van informatie is vooral een organisatorisch vraagstuk. Soms wordt vertrouwelijkheid aangevoerd als reden om toegang tot systemen of gebruik van zoekfuncties te beperken. Onbeperkt kunnen zoeken door daartoe geautoriseerde medewerkers is essentieel om vast te stellen of waardevolle informatie toegankelijk is en gevoelige informatie goed is beschermd. Daarnaast vereist hergebruik dat informatie in een toegankelijk formaat beschikbaar is.

Beoordeling van informatie op bruikbaarheid is vooral een verwerkingsvraagstuk. Typisch hiervoor zijn het filteren en kwalificeren van soms grote hoeveelheden informatie, het leggen van verbanden en het interpreteren van betekenis. Wat hierbij helpt is contextuele informatie (tijd, bron, status, thema, etc.) in de vorm van metadata en de doorzoekbaarheid van informatie ondersteund door AI. En uiteraard het opruimen van overbodige informatie.

3.5 Keuzes maken op basis van een waarde-gebaseerde aanpak

Het op orde brengen van de informatiehuishouding heeft zich door de enorme toename van informatie in combinatie met niet tijdig vernietigen ontwikkeld tot een bijna onoplosbaar probleem. Daarbij komt dat het nog onvoldoende als acuut probleem wordt ervaren en de impact lastig meetbaar is. Het niet tijdig kunnen voldoen aan Woo-verzoeken is hierop een uitzondering. Dit is één van de processen die pijnlijk duidelijk blijft maken dat de overheid nog onvoldoende controle en regie heeft over haar informatiehuishouding.

De eerdergenoemde oplossingsrichtingen suggereren dat met een gestructureerde projectmatige aanpak in combinatie met de juiste methoden en gereedschappen de informatiehuishouding op orde kan worden gebracht. Dat is echter een illusie. Het tempo waarin informatie ontstaat en wordt verspreid is daarvoor te groot en het wegwerken van achterstanden is simpelweg onuitvoerbaar zonder grote, structurele veranderingen in de waardering en het beheer van overheidsinformatie.

Er is een paradigmashift nodig. Een mogelijke sleutel is om scherper onderscheid te maken tussen informatie die van waarde is en informatie die weinig waarde vertegenwoordigt, en in selectiebesluiten de bewaartermijnen hierop aan te scherpen. Dit betekent keuzes maken, in lijn met het ACOI-advies “Alles is niets”. Ook de waarde van documenten gedurende een vaststellingsproces, de zogenaamde concept documenten⁹, kan hierin worden meegenomen. Dit kan ertoe leiden dat veel meer informatie - die weinig waarde vertegenwoordigt - eerder vernietigd kan worden, wat problemen rond volumebeheersing doet afnemen.

3.6 Vakmanschap en werkomgeving centraal

Verbetering van de informatiehuishouding begint met een investering in de relatie tussen medewerker en zijn werkplek: adequate digitale vaardigheden bij de medewerker en afspraken over de welke informatie belangrijk is en waar die moet worden vastgelegd (dossiervorming). En waar nodig met advies en ondersteuning door goed geschoolde informatiebeheerspecialisten die voldoende inbreng hebben bij de inrichting van informatiesystemen.

⁹ De minister van OCW heeft in bij de behandeling van het het voorstel voor de nieuwe Archiefwet toegezegd om in het najaar van 2025 te komen met een standpunt ten aanzien van conceptdocumenten.

Randvoorwaarde daarbij is een gebruiksvriendelijke (inrichting van de) werkplek in combinatie met de achterliggende (documentaire) systemen. Dat is enorme uitdaging omdat veel systemen verouderd zijn en het aanbod op de markt en de behoefte van overheden niet voldoende op elkaar aansluiten.

3.7 Monitoring en rapportage

Een grote veranderopgave kan niet zonder het periodiek meten van verbetering. Niet alleen om te laten zien of het de goede kant opgaat, maar vooral om de juiste richting te bepalen. Voor de hand liggende indicatoren zijn de voorwaarden om informatie te vinden: het onder beheer zijn van relevante informatie, een overzicht van waar welke informatie is opgeslagen, de beschikbaarheid van zoekgereedschappen en het (geautomatiseerd) vastleggen van de juiste metadata. Maar ook of informatie tijdig is vernietigd dan wel is overgebracht naar een archiefdienst.

Het op orde brengen van de informatiehuishouding is een uitdaging voor een groot deel van de meer dan duizend overheidsorganisaties in Nederland. Aangezien die organisaties steeds meer als één overheid opereren, ligt het voor de hand om te streven naar een beperkte en zo veel mogelijk gestandaardiseerde en overheidbrede set van prestatie-indicatoren. Deze indicatoren moeten primair gericht zijn op de beschikbaarheid van de juiste informatie voor de uitvoering van overheidstaken. En het ligt voor de hand om de belangrijkste indicatoren in te bedden in de planning- en control cyclus zoals dat ook voor financiën en personeel het geval is.

3.8 Cultuurverandering en bestuurlijke aandacht

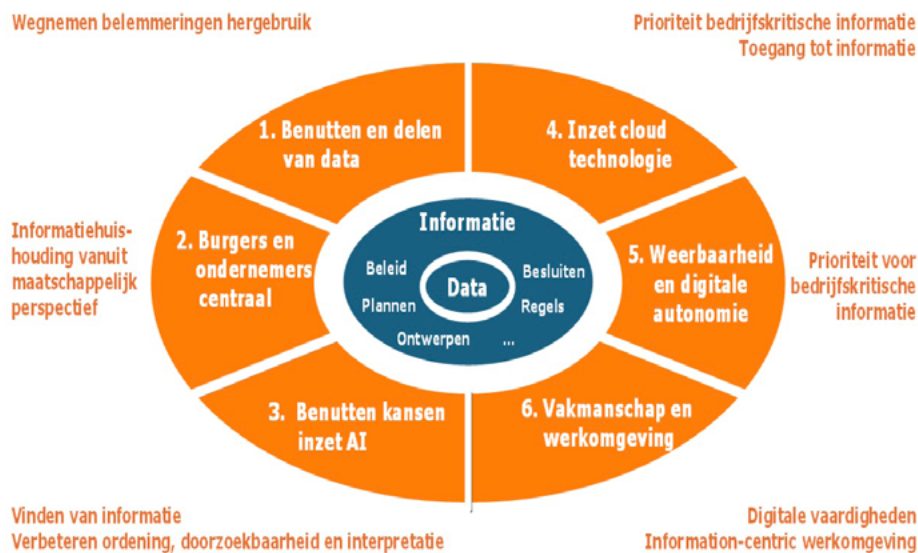
Wellicht de belangrijkste uitdaging is cultuurverandering. Het strategisch belang van overheidsinformatie en de informatiehuishouding is lang onderschat. Verbetering is geen zaak voor specialisten, maar betekent verandering bij medewerkers, managers en bestuurders; in processen en in systemen door de gehele organisatie heen. Dat vergt een langjarige inspanning met commitment van management en bestuurders. Maar bovenal zijn scherpe keuzes nodig. Welke informatie is echt belangrijk voor dienstverlening, maatschappelijke opgaven en verantwoording? Door daar de energie op te richten en beter gebruik te maken van selectiebesluiten wordt het op orde brengen van de informatiehuishouding behapbaar. Dit gaat alleen lukken met voldoende bestuurlijke aandacht en verantwoordelijkheid.

3.9 Relatie naar de Nederlandse Digitaliseringsstrategie (NDS).

Hoewel het thema informatiehuishouding in de NDS niet expliciet wordt genoemd is er overduidelijk een relatie. Dat komt omdat de NDS gericht is op het gezamenlijk – als één overheid – prioriteit geven aan zes generieke thema's op het gebied van digitalisering gericht op verwerking en gebruik. Maar bij al die thema's speelt de vindbaarheid en kwaliteit van de informatie. In de ene prioriteit is het een randvoorwaarde voor het kunnen behalen van het doel en bij de andere prioriteit vormt het onderdeel van het doel. Daarom kan de informatiehuishouding (in de vorm van data en documenten) worden gepositioneerd te midden van de zes prioriteiten van de NDS. Dit is geïllustreerd in figuur 1.

Om beter inzicht te krijgen in de relatie tussen informatiehuishouding en NDS is een drietal vragen van belang:

1. Hoe kan de NDS bijdragen aan het verbeteren van de informatiehuishouding?
2. Op welke wijze kunnen (bestuurlijke) keuzes bij het op orde brengen van de informatiehuishouding ondersteunend dan wel richtinggevend zijn bij de uitwerking van de zes prioriteiten van de NDS?
3. Op welke wijze kunnen (bestuurlijke) keuzes bij het op orde brengen van de informatiehuishouding ondersteunend dan wel richtinggevend zijn aan de doelen van de NDS?

Figuur 1 – Relatie NDS en Informatiehuishouding

Bij toetsing van de zes prioriteiten uit de NDS aan bovenstaande vragen blijkt er in alle gevallen een duidelijke relatie te zijn met de informatiehuishouding.

1. We delen en benutten data op een verantwoorde manier over overheidslagen heen

Het wegnemen van belemmeringen bij het delen van overheidsinformatie is een belangrijk stap om hergebruik van overheidsinformatie mogelijk te maken. Maar overheidsbreed data gedreven werken is alleen mogelijk als de informatiehuishouding van overheden zelf op orde is en de benodigde informatie kwalitatief voldoet, vindbaar is, toegankelijk is en geschikt is gemaakt voor hergebruik.

2. We zetten burgers en ondernemers centraal

Om dit te realiseren zal de overheid moeten beschikken over samenhangende en relevante overheidsinformatie over burgers en ondernemers. Dat stelt eisen aan de informatiehuishouding ten aanzien van de kwaliteit van dossiervorming, het kunnen en mogen delen van overheidsinformatie over systemen heen en het waarborgen dat burgers en ondernemers zelf ook over de juiste informatie kunnen beschikken.

3. We benutten op een verantwoorde manier *de kansen van AI*

Enerzijds kan AI kan helpen de informatiehuishouding te verbeteren door het vinden van relevante overheidsinformatie te ondersteunen en de ordening, zoekbaarheid en interpretatie van grote hoeveelheden overheidsinformatie te verbeteren. Anderzijds stelt toepassing van AI ook eisen aan de informatiehuishouding. Het benutten van AI is alleen mogelijk met kwalitatief goede overheidsinformatie die vindbaar en toegankelijk is.

4. We zetten *cloudtechnologie* gezamenlijk in

Hoewel de opslag van overheidsinformatie in theorie los staat van het beheer en gebruik van overheidsinformatie, kan de keuze voor cloudoplossingen wel bepalend voor de toegang tot overheidsinformatie. Ook zullen bij de transitie naar een soevereine cloud prioriteiten moeten worden gesteld. Strategische keuzes over bedrijfskritische overheidsinformatie dienen daarbij richtinggevend te zijn.

5. We versterken digitale *weerbaarheid* en digitale *autonomie* van de overheid.

Dit zijn belangrijke randvoorwaarden voor de beschikbaarheid en betrouwbaarheid van de overheidsinformatie die nodig is voor dienstverlening en maatschappelijke opgaven. Ook hier geldt dat strategische keuzes over bedrijfskritische overheidsinformatie richtinggevend dienen te zijn bij het bepalen van prioriteiten.

6. We versterken digitaal *vakmanschap* van ambtenaren en hebben een moderne werkomgeving

Adequate digitale vaardigheden bij medewerkers en bewustzijn over de zorgvuldige omgang met informatie zijn randvoorwaarden voor het op orde brengen van de informatiehuishouding. Daarnaast moeten medewerkers beschikken over een werkomgeving die hen faciliteert in het snel vinden van informatie die nodig is voor de uitvoering van taken.

3.10 De vrijblijvendheid voorbij

Eén van de uitgangspunten in NDS is het versterken en versnellen van verandering door een overheidsbrede aanpak. Dat geldt ook voor het op orde brengen van de informatiehuishouding. Elke organisatie heeft weliswaar zijn eigen vertrekpunten voor wat betreft bedrijfskritische informatie, gevoelige informatie, keuzes van systemen (legacy) en inrichting van organisatie en processen. Maar veel van de benodigde verandering is te faciliteren door standaardisatie en collectieve oplossingen of gezamenlijke inkoop. Anders gezegd, de aard en inhoud van informatie kan verschillen tussen organisaties, maar beheeractiviteiten en instrumenten zijn grotendeels te uniformeren.

Het vertrekpunt daarbij is vergaande standaardisatie, of het nu gaat om metadata, ordening van informatie, inrichting van systemen, keuze van prestatie-indicatoren of gebruik van kwaliteitssystemen. Vanuit de NDS worden hiertoe duidelijke bestuurlijke keuzes gemaakt.

4. Actieve openbaarmaking

4.1 Inleiding

Een open en transparante overheid is cruciaal voor een gezonde democratie, bevordert vertrouwen, verantwoording en kan corruptie tegengaan. Burgers kunnen beter begrijpen hoe beslissingen tot stand komen en wie daarvoor verantwoordelijk is, en ze kunnen actief deelnemen aan het beleidsproces. De overheid moet eerlijk en duidelijk zijn over genomen besluiten en hierop aanspreekbaar willen zijn. Los van wat wettelijk verplicht is, al heeft de Woo wel voor een stimulans gezorgd.

Deze uitgangspunten sluiten aan bij het gedachtegoed van Arre Zuurmond,¹⁰ dat een goede informatiehuishouding geen doel op zich is, maar een middel om tot een responsieve overheid te komen. Een overheid die naast de burger staat, betrouwbaar is en zich inzet om mensen verder te helpen. Eén van de manieren is om als overheid transparant te zijn, wat ook in de geest van de Woo is.

Aan de publicatieverplichtingen die een provincie al heeft, is met de Woo een nieuwe verplichting toegevoegd. Op basis van artikel 3.3 van de Woo maakt ieder bestuursorgaan op termijn een aantal categorieën wettelijk verplicht openbaar, waarbij het document ‘elektronisch en op een algemeen toegankelijke wijze door middel van een door de minister in stand gehouden digitale infrastructuur’ openbaar wordt.

Aansluitend kunnen bestuursorganen op basis van de inspanningsverplichting uit de Woo (artikel 3.1) uit eigen beweging documenten voor eenieder openbaar maken. Ook de maatschappelijke coalitie Over Informatie Gesproken¹¹ roept in haar manifest op om daar waar mogelijk actief informatie met burgers te delen. In 2025 hebben het Adviescollege Openbaarheid en Informatiehuishouding (ACOI) en de Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB) adviezen uitgebracht over betekenisvolle openbaarmaking¹².

4.2 Voortgang 2022 - 2025

Uitgangspunt bij actieve openbaarmaking is dat er vanaf één centraal punt gezocht kan worden naar overheidsinformatie. In eerste instantie was de gedachte dat overheden verplicht openbaar te maken informatie zouden aanleveren aan het Platform Open Overheidsinformatie (PLOOI). Op advies van het Adviescollege ICT-toetsing heeft de minister van BZK eind 2022 gekozen voor een eenvoudiger en sneller te realiseren oplossing. Uitgangspunt daarbij was dat overheden zelf informatie openbaar maken en de locatie publiceren op een centrale verwijzindex (de ‘Woo-index’). Aan de hand daarvan wordt de informatie wordt opgehaald door de zogenaamde ‘harvester’ en beschikbaar gemaakt via een landelijk zoekportaal. In 2023 en 2024 is een tweetal referentietrajecten uitgevoerd om de harvester-oplossing in de praktijk te beproeven. Hieraan hebben drie provincies deelgenomen. De harvester-oplossing is deels operationeel en zal in 2026 na een performance upgrade breder beschikbaar komen.

10 Van 1 januari 2022 tot 2 juli 2024 werkte Arre Zuurmond als Regeringscommissaris Informatiehuishouding. Zie www.open-overheid.nl/over-open-overheid/regeringscommissaris-informatiehuishouding

11 <https://www.overinformatiegesproken.nl/oig-manifest>

12 Zie [Wat zou u zelf willen weten](#) (ACOI) en [Betekenisvol transparant](#) (ROB)

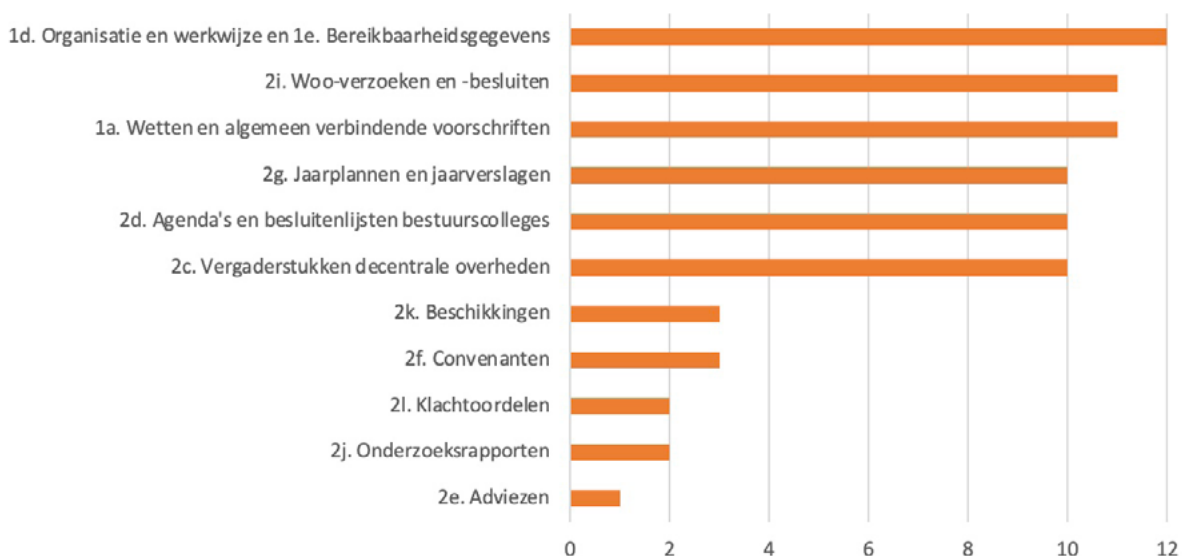
In 2025 heeft de stuurgroep Implementatie Actieve Openbaarmaking (IAO) besloten om naast de harvester-oplossing een drietal alternatieve aanlevermethoden te gaan aanbieden:

- a) een handmatig aanleverloket (HAL),
- b) de Open Raadsinformatie (ORI¹³)-API,
- c) een generieke API.

Deze alternatieven komen in de loop van 2026 beschikbaar. Vooruitlopend hierop zijn provincies al bezig eigen platformen in te richten en geschikt te maken voor aansluiting op de generieke Woo-voorziening.

4.2.1 Openbaarmaking op eigen voorziening

In figuur 2 is weergegeven in hoeverre provincies de verplichte informatiecategorieën uit artikel 3.3 van de Woo al openbaar maken.

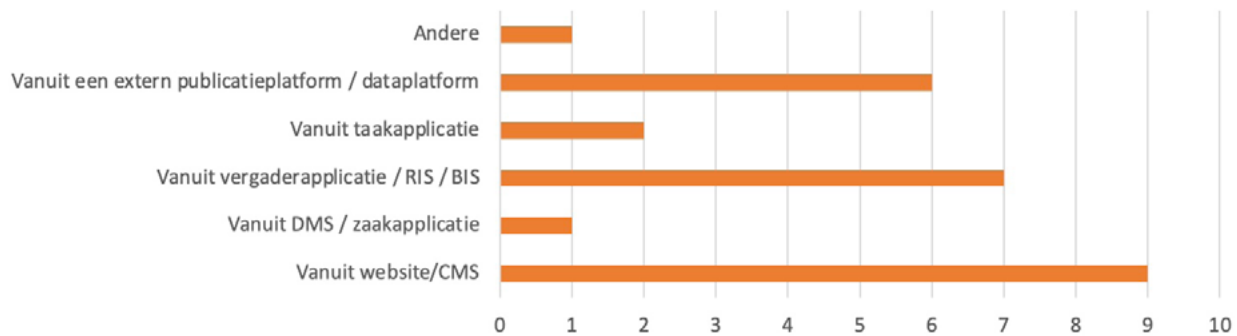
Figuur 2 - Openbaarmaking verplichte informatiecategorieën (bron – Woo-monitor 2025)

De 1ste tranche met te verplichte categorieën is ingegaan per 1 november 2024. Alle provincies voldoen vanaf die datum aan deze wettelijke eis.

¹³ Het ORI-initiatief maakt de besluitvorming van decentrale overheden transparanter. Het brengt vergaderdata samen in één zoekomgeving. Het systeem haalt automatisch vergaderingen en documenten uit de bestaande vergadersoftware (raadsinformatiesystemen).

4.2.2 Wijze van openbaarmaking

Figuur 3 geeft aan op welke wijze provincies informatie al openbaar maken.

Figuur 3 - Oplossingen voor openbaarmaking bij provincies (bron – Woo-monitor 2025)

Na besluitvorming over de beschikbaarheid van de verschillende aanlevermethoden en de data van inwerkingtreding van de overige tranches - naar verwachting voor het einde van 2025 - kunnen provincies met hun leveranciers de benodigde aanpassingen realiseren om hun systemen aan te sluiten op de generieke Woo-voorziening.

4.3 Ambities/indicatoren 2026 – 2030

Provincies moeten open en transparant zijn voor de samenleving. Dat doen ze door onder andere documenten en data openbaar te maken, te publiceren en duurzaam toegankelijk te bewaren. Hiermee dienen provincies de democratische rechtsstaat, de burger, het bestuur en economische ontwikkeling. Daarnaast wordt door publieke verantwoording bijgedragen aan de versterking van het vertrouwen in de overheid. Voorwaarde hiervoor is dat de informatiehuishouding op orde is en dat de duurzame toegankelijkheid van digitale documenten geborgd wordt.

Voor het herstel van vertrouwen in de overheid is versterking van de openheid en transparantie van het bestuur nodig. In een vitale democratie moeten burgers, onderzoekers en maatschappelijke organisaties de besluitvorming van de overheid kunnen controleren. Dit vraagt van provincies dat zij een open bestuurscultuur nastreven.

Provincies maken al veel informatie openbaar, zowel documenten als datasets, met name ruimtelijke informatie. In 2025 hebben de provincies ook het initiatief genomen om – in lijn met de inspanningsverplichting uit artikel 3.1 - na te gaan welke thema's de hoogste prioriteit hebben, bijvoorbeeld onderwerpen waar maatschappelijke of politieke discussie over is, of onderwerpen waarover veel Woo-verzoeken komen. Uitgangspunt is om voor landelijke thema's zoveel mogelijk één lijn te kiezen ten aanzien van openbaarmaking.

De documenten kunnen gepubliceerd worden op een lokaal platform, waarna deze met behulp van metadata ook vindbaar worden gemaakt in de landelijke generieke Woo-voorziening.

Tabel 1 geeft een overzicht van de ambities met betrekking tot actieve openbaarmaking.

Indicatoren	2026	2027	2028	2029	2030
Er is een openbaarheidsparagraaf opgenomen in de jaarlijkse begroting en de jaarlijkse verantwoording	100%	100%	100%	100%	100%
Provincies publiceren de categorieën conform artikel 3.3 op/via eigen website	60%	70%	80%	90%	100%
Provincies voldoen aan de wettelijke eis om categorieën te openbaren via de generieke Woo-voorziening (artikel 3.3b)	60%	70%	80%	90%	100%
Provincies maken jaarlijks één topdossier actief openbaar	40%	60%	80%	90%	100%

Tabel 1 – indicatoren actieve openbaarmaking

4.4 Toelichting op indicatoren

4.4.1 Er is een openbaarheidsparagraaf opgenomen in de jaarlijkse begroting en de jaarlijkse verantwoording

Definitie: Het percentage provincies waarbij zowel in de begroting van het lopende jaar als de verantwoording over het afgelopen jaar een openbaarheidsparagraaf is opgenomen.

Toelichting: In lijn met artikel 3.5 uit de Woo besteedt een bestuursorgaan in de jaarlijkse begroting aandacht aan de beleidsvoornemens inzake uitvoering van de Woo en doet in de jaarlijkse verantwoording verslag van de uitvoering ervan.

4.4.2 Er is een openbaarheidsparagraaf opgenomen in de jaarlijkse begroting en de jaarlijkse verantwoording

Definitie: Per informatiecategorie het percentage provincies dat deze informatie op of via een eigen publicatieplatform openbaar maakt.

Toelichting: Vooruitlopend op de wettelijke verplichting tot openbaarmaking van de 17 informatiecategorieën¹⁴ uit artikel 3.3 van de Woo, publiceren provincies al een deel van deze informatie op een eigen publicatieplatform zoals een website of een open data platform.

¹⁴ Zie www.open-overheid.nl/onderwerpen/openbaar-maken/woo-informatiecategorieen-en-definities. Hiervan zijn 15 categorieën van toepassing op de provincies.

4.4.3 Provincies voldoen aan de wettelijke eis om categorieën openbaar te maken via de generieke Woo-voorziening (artikel 3.3b)

Definitie: Per informatiecategorie het percentage provincies waarvan deze informatie vindbaar is via de generieke Woo-voorziening.

Toelichting: De verplichting tot actieve openbaarmaking van de 17 informatiecategorieën via de generieke Woo-voorziening geschiedt in tranches. Tranche 1 is ingegaan op 1 november 2024. De planning van de overige tranches moet nog worden vastgesteld.

4.4.4 Provincies maken jaarlijks één topdossier actief openbaar

Definitie: Het percentage provincies dat in het afgelopen jaar een topdossier heeft toegevoegd.

Toelichting: Dit wordt gemeten door jaarlijks aan iedere provincie te vragen welk 'dossier' is toegevoegd aan de openbaargemaakte informatiecategorieën. In de Woo staat in artikel 3.1 dat een provincie actief informatie openbaart, los van de verplichte categorieën uit artikel 3.3. De gedachte is om in de geest van de wet jaarlijks een dossier te kiezen waar veel maatschappelijke belangstelling voor is. Hierbij valt te denken aan thema's als opvang van asielzoekers, de wolf in de regio of woningbouw. Hierbij is het goed om het dossier continu te actualiseren (minimaal elk kwartaal) en jaarlijks een nieuw topdossier toe te voegen om zo de openbaarheid te stimuleren.

5. Openbaarmaking op verzoek

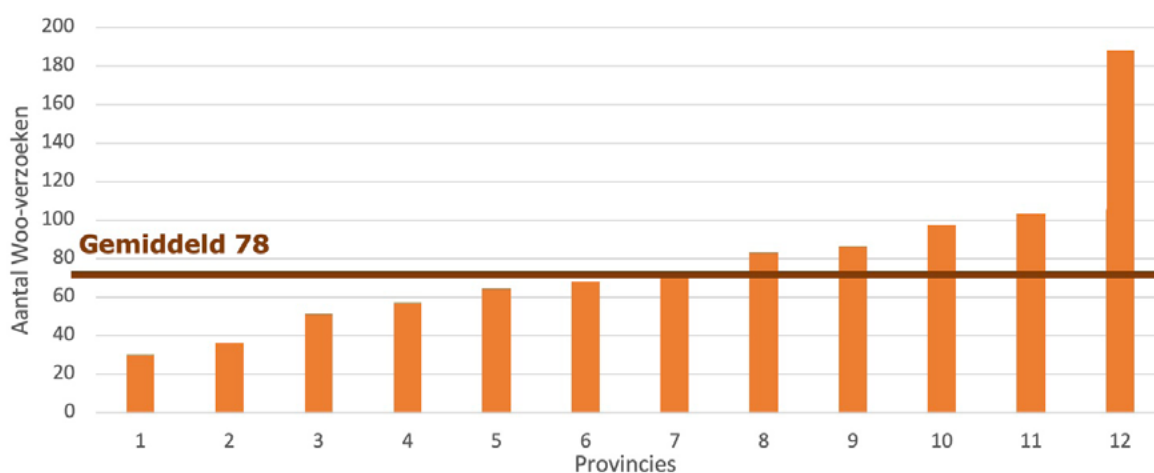
5.1 Inleiding

Naast de actieve openbaarmaking kent de Woo ook openbaarmaking op verzoek, de zogenaamde 'Woo-verzoeken'. Provincies hebben hierbij 4 weken de tijd om de gevraagde informatie te verstrekken. Voor een groot of complex verzoek geldt een termijn van 6 weken. Vervolgens is de intentie om de aan de verzoeker verstrekte informatie ook openbaar te maken, uitzonderingen daargelaten (artikel 5.5 - 5.7 Woo). Om de termijnen te halen en informatie tijdig aan te leveren, is het verstandig dat provincies een helder afhandelingsproces inrichten.

Evenals bij actieve openbaarmaking is het ook hier van belang dat de informatiehuishouding op orde is. Eén van de belangrijkste knelpunten bij het afhandelen van Woo-verzoeken is de slechte vindbaarheid van informatie.

5.2 Voortgang 2022 - 2025

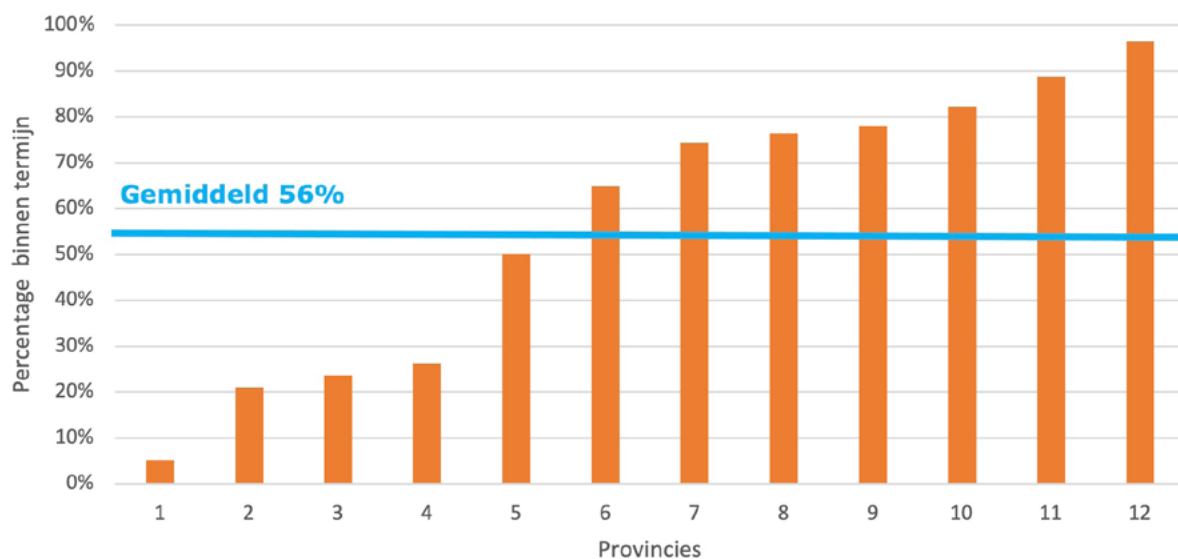
Met de invoering van de Woo in 2022 hebben provincies de processen voor de afhandeling van Woo-verzoeken aangescherpt. Maar het aantal Woo-verzoeken bij de provincies is de afgelopen jaren gestegen evenals de omvang van de noodzakelijke onderzoeken. Figuur 4 geeft een overzicht van het aantal Woo-verzoeken waarop in 2024 door de 12 provincies een Woo-besluit is genomen.

Figuur 4 – Aantal Woo-verzoeken in 2024 (Bron – Woo-monitor 2025)

5.2.1 Afhandelingstermijn

Nog lang niet alle Woo-verzoeken worden binnen de wettelijke termijn afgehandeld. Dat blijkt uit figuur 5. Die laat ook zien dat er aanzienlijke verschillen zijn tussen provincies. In de Woo-monitoren van de afgelopen jaren worden als belangrijkste oorzaken genoemd: de omvang van verzoeken, de benodigde tijd voor beoordeling, een tekort aan medewerkers en het niet op orde zijn van de informatiehuishouding.

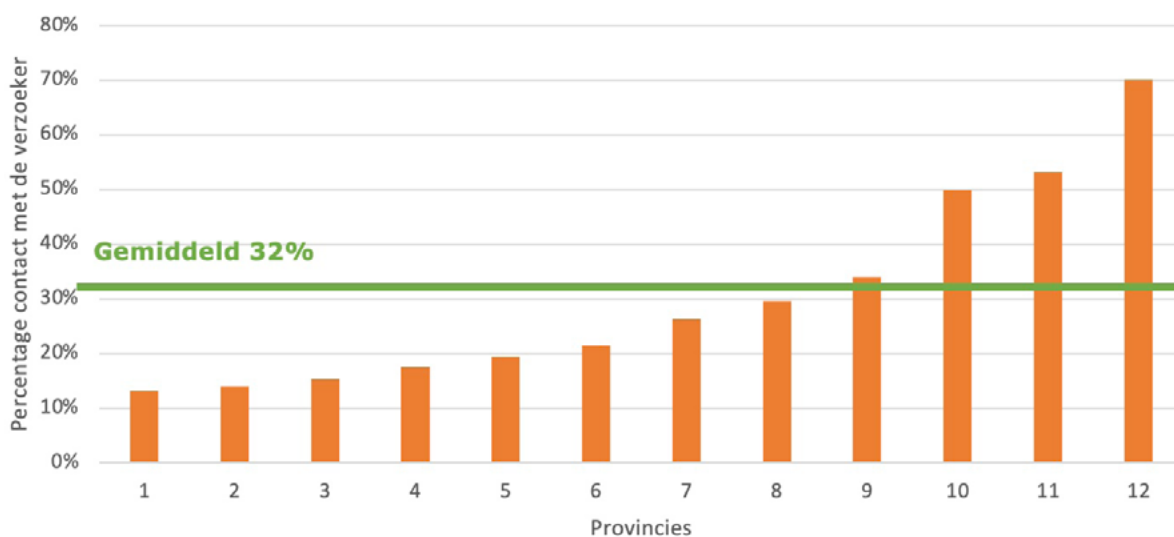

Figuur 5 – Afhandelingstermijn (Bron – Woo-monitor 2025)

5.2.2 Contact met verzoeker

Als er een Woo-verzoek komt is het verstandig contact op te nemen met de vragensteller. Zo kan een behandelaar samen met de indiener afspraken maken over de beantwoordingstermijn en controleren of de vraag duidelijk is. Vaak heeft de inwoner, het bedrijf of de onderzoeker een doel met de vraag. Die vraag wil je als provincie zo goed mogelijk beantwoorden om de verzoeker tevreden te stellen en nieuwe vragen te voorkomen.

Uit figuur 6 blijkt dat er nog een aanzienlijk verbeteringspotentieel bij provincies is.

Figuur 6 – Contact met verzoeker (Bron – Woo-monitor 2025)

5.3 Ambities/indicatoren 2026-2030

In lijn met de eerdergenoemde opvatting dat provincies open en transparant zijn voor de samenleving is het van belang dat de Woo-verzoeken tijdig en zorgvuldig worden afgedaan. Op basis van de monitor is vast te stellen dat er vooruitgang is in de tijdige beantwoording van Woo-verzoeken, maar dat extra aandacht wel nodig is om deze indicator te halen.

Eén van de maatregelen daarvoor is om structureel in gesprek te gaan met Woo-verzoekers. Het ACOI heeft daarvoor in 2025 de Samenwerkwijzer¹⁵ ontwikkeld. Dit is een instrument voor de Woo-behandelaar met praktische tips, voorbeelden en juridische uitleg om te komen tot goed contact en samenwerking tussen de Woo-verzoeker en -behandelaar.

De Samenwerkwijzer gaat uit van vijf uitgangspunten voor een goede Woo-afhandeling:

1. Zet in op goed contact tijdens het hele proces.
2. Stel de informatiebehoefte van de verzoeker centraal.
3. Betrek de verzoeker bij de selectie van documenten.
4. Handel een Woo-verzoek zo snel mogelijk af.
5. Geef uitleg als informatie niet openbaar wordt gemaakt.

Tabel 2 geeft inzicht in de ambities van provincies met betrekking tot openbaarmaking op verzoek.

Indicatoren	2026	2027	2028	2029	2030
Woo-verzoeken worden door provincies binnen de in de wet gestelde beslistermijn afgehandeld	70%	80%	90%	90%	90%
Bij Woo-verzoeken wordt contact opgenomen met de verzoeker over concretisering van het verzoek	50%	70%	80%	80%	80%

Tabel 2 – Indicatoren openbaarmaking op verzoek

¹⁵ www.acoi.nl/kennisdeling/werkwijzers/samenwerkwijzer/

¹⁶ De praktijk van de Wob bij decentrale overheden – eindrapportage – Herziene versie, maart 2022, www.nvrr.nl/wp-content/uploads/-/2022/03/2022Eindrapportage-NVRR-DoeMee-2021Wob-HERZIEN.pdf,

5.4 Toelichting op indicatoren

5.4.1 Woo-verzoeken worden door provincies binnen de in de wet gestelde beslistermijn afgehandeld

Definitie: Het aantal Woo-verzoeken dat binnen de in de wet gestelde termijn is afgehandeld als percentage van het totaal aantal Woo-verzoeken voor alle provincies.

Provincies moeten binnen 4 weken antwoord geven op een Woo-verzoek. Soms lukt dat niet, omdat een verzoek ingewikkeld of groot is. Dan mag de provincie de periode om antwoord te geven met 2 weken verlengen. Vervolgens is het ook mogelijk om specifieke afspraken te maken, zowel over de te verstrekken informatie als over de termijnen. Onder de indicator vallen ook verzoeken waarover met de verzoeker een andere termijn is afgesproken.

5.4.2 Bij Woo-verzoeken wordt contact opgenomen met de verzoeker over concretisering van het verzoek

Definitie: Het aantal Woo-verzoeken waarbij contact is opgenomen met de verzoeker als percentage van het totaal aantal Woo-verzoeken voor alle provincies.

Toelichting: Een manier om deze doelstelling te behalen is om als provincie contact op te nemen met de Woo-verzoeker. Zowel uit onderzoek¹⁶ als uit praktijkverhalen blijkt dat contact opnemen met de verzoeker leidt tot lagere afhandelingskosten, snellere doorlooptijden en grotere tevredenheid bij verzoeker en behandelend ambtenaar.

6. Informatiehuishouding

6.1 Inleiding

Een provincie die haar informatiehuishouding op orde heeft, weet welke data en documenten ze heeft en waar ze die kan vinden. Er is een gecontroleerd proces waarmee documenten na de voorgeschreven bewaartermijnen vernietigd worden of gereed zijn om te worden overgebracht naar de provinciale archiefdienst.

Een goede informatiehuishouding vormt de basis voor transparante, toegankelijke en verantwoorde overheidssamenwerking en versterkt het vertrouwen tussen burgers en overheid. Ook voor de inzet van kunstmatige intelligentie (AI) is het van belang dat de informatiehuishouding op orde is en er duidelijke afspraken zijn gemaakt over kwaliteit en gebruik van informatie.

Het op orde brengen van de informatiehuishouding vergt een strategische benadering binnen de provincie. Omdat in vrijwel alle provinciale processen data en documenten ontstaan is een provinciebrede aanpak nodig. De informatiehuishouding op orde brengen begint in het primaire proces waar medewerkers documenten en data creëren of ontvangen. Daartoe is eenduidige opslag en metadatering noodzakelijk. De mate waarin dat al gebeurt in bijvoorbeeld een zaakstelsel DMS, verschilt per provincie. Maar op veel plaatsen komt het ongecontroleerd opslaan van data en documenten op netwerkschijven, in Onedrive of in Teams voor.

Beleid en een aanpak die gericht zijn op de verbetering van de informatiehuishouding zijn noodzakelijker dan ooit. De hoeveelheid informatie in het digitale tijdperk is onvergelijkbaar veel groter dan in de tijd van papieren informatie. Dit leidt ertoe dat het niet meer mogelijk is alle informatie handmatig achteraf te ordenen.

De diversiteit in informatieobjecten (zoals teksten, data, geo-informatie, 3D-bestanden en tekstberichten) brengt nieuwe uitdagingen met zich mee. Hoe deze documenten conform alle geldende eisen duurzaam gemaakt en gehouden kunnen worden is nog niet volledig duidelijk. Daarbij hebben provincies te maken met legacy-systemen en leveranciersafhankelijkheden.

Oude werkwijzen, zoals het overlaten van archivering aan DIV-medewerkers voldoen niet meer en nieuwe werkwijzen om geautomatiseerd te archiveren zijn nog niet uitgekristalliseerd. Er ontstaan nieuwe functies, bestaande processen moeten worden aangepast en het gedrag van mensen (medewerkers in de primaire en ondersteunende processen, managers, bestuurders) moet daarop aangepast worden. Dit betekent een andere rol voor de DIV-functie en een dergelijke transitie gaat niet vanzelf en vraagt veel tijd.

6.2 Voortgang 2022 - 2025

Om een indruk te krijgen van de voortgang die de afgelopen drie jaar is geboekt is in tabel 3 een aantal indicatoren uit de Woo-monitor weergegeven voor de kwaliteit van de informatiehuishouding.

N.B. Het soms grillige verloop van de indicatoren kan worden verklaard door a) het niet door alle provincies invullen van de monitor in 2023, b) aanpassingen van de vraagstelling en c) het kritischer kijken van provincies naar hun eigen situatie.

Indicator	2023	2024	2025
Gemiddelde score die provincies zichzelf geven (op schaal 1-5)	2,8	2,6	2,4
Beschikking over of aangesloten op een e-depotvoorziening	33%	67%	50%
Selectielijst binnen elke applicatie geïmplementeerd	50%	50%	25%
Beheer georganiseerd op e-mail archivering	50%	33%	42%
Beheer georganiseerd op archivering van tekstberichten	20%	25%	33%
Beschikking over een informatiebeheerplan	20%	50%	25%
Gebruik van een kwaliteitssysteem	22%	58%	33%
Gebruik van een metadataschema	67%	50%	50%

Tabel 3 – Ontwikkeling indicatoren informatiehuishouding 2023-2025

Uit de tabel blijkt dat provincies nog aanzienlijke stappen moeten zetten bij het op orde brengen van hun informatiehuishouding.

6.3 Ambities indicatoren 2026-2030

Een solide informatiehuishouding is het fundament van een goed functionerende provincie. Het is de kurk waarop dienstverlening, beleidskeuzes en besluitvorming drijft. Een goed ingerichte informatiehuishouding zorgt ervoor dat alle relevante informatie op het juiste moment, in de juiste vorm, en voor de juiste personen beschikbaar is. Daarom is het van belang om in lijn met de Archiefwet en artikel 6 van de Woo te investeren in de duurzame toegankelijkheid van overheidsinformatie. Dit is een belangrijk kader voor het op orde brengen van de informatiehuishouding en mede om publiek verantwoording af te kunnen leggen aan inwoners.

Het archiefveld is sinds de jaren negentig in beweging door de digitalisering van overheidsinformatie. Digitale informatie is, anders dan papier, 'vluchtig' en zonder metadata moeilijk te vinden, zelfs voor de overheid. Goed digitaal informatiebeheer bevordert de informatieverstrekking naar inwoners, journalisten en onderzoekers. Op dit moment voldoet niet één overheidsorganisatie aan de eisen uit de Archiefwet 1995 en is het van belang om structureel te investeren in een goede informatiehuishouding.

Eén van de kernpunten van de nieuwe Archiefwet is de verkorting van de overbrengingstermijn van 20 naar 10 jaar om de openbaarheid van overheidsinformatie te bevorderen. Hierbij geldt de termijn van 10 jaar na creatie van een document in plaats van tien jaar na afsluiting van een dossier. Dit vraagt van archiefdiensten een actieve houding om zicht te hebben op wat er aan te beheren documenten gaat komen. Tegelijkertijd biedt de Archiefwet de mogelijkheid tot (tijdelijke) ontheffing van de overbrengingsplicht en overbrenging zonder verplaatsing. Net als onder de Archiefwet 1995 vraagt dat aandacht en investeringen in het archiefbeheer door de verantwoordelijke overheidsorganen en hun archiefdiensten.

Wetende hoe complex het is om grip te krijgen op de informatiehuishouding is het belangrijk om gezamenlijk met het ministerie van BZK, OCW en de koepelorganisaties VNG en UvW concrete stappen te zetten met een 'innovatieagenda'. Vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe Archiefwet is ieder verantwoordelijk overheidsorgaan verplicht om een archivaris aan te wijzen. De archivaris is de beheerder van de overgebrachte te bewaren informatie en heeft er belang bij dat overheidsorganen hun systemen zo inrichten dat informatie uiteindelijk eenvoudig overgebracht kan worden. Dit vraagt om een goede naleving van de Archiefwet door het overheidsorgaan en is het diezelfde archivaris die hier actief als toezichthouder op richt.

Tabel 4 geeft een overzicht van de ambities van provincies met betrekking tot het verbeteren van de informatiehuishouding.

Indicator	2026	2027	2028	2029	2030
Provincies beschikken over een actueel samenhangend overzicht van processen, applicaties en overzicht van opslag van informatieobjecten	40%	50%	60%	70%	80%
Informatieobjecten worden vernietigd conform de vastgestelde selectiebesluiten	50%	55%	60%	65%	70%
Blijvend te bewaren informatieobjecten worden tijdig overgebracht naar de archiefdienst	75%	80%	85%	90%	95%
De Archiefdiensten hebben een actueel beheerplan met betrekking tot provinciale archieven voor de komende 5 jaar	25%	40%	60%	80%	100%
Als metadataschema wordt MDTO gehanteerd	75%	80%	85%	90%	95%
Minimaal eens per twee jaar stelt de provinciearchivaris een verslag op over het beheer van de niet overgebrachte informatieobjecten dat bestuurlijk wordt behandeld	100%	100%	100%	100%	100%
De provincie heeft een gediplomeerd archivaris aangewezen	100%	100%	100%	100%	100%

Tabel 4 – Indicatoren informatiehuishouding

6.4 Toelichting op indicatoren

6.4.1 Provincies beschikken over een actueel samenhangend overzicht van processen, applicaties en opslag van informatieobjecten

Definitie: Het percentage provincies dat beschikt over een informatiebeheerplan of vergelijkbaar instrument.

Toelichting: Voor iedere organisatie moet het helder zijn welke informatie in de organisatie voor handen is, in welke processen die informatie ontstaat en in welke systemen de informatie zich bevindt. Dit wordt ook wel een informatiebeheerplan genoemd, een informatieplattegrond of een documentair structuurplan (DSP). Belangrijk is dat een dergelijk overzicht zich niet beperkt tot documenten maar ook data(sets) omvat. Daarnaast moet het overzicht risico-gericht zijn opgezet. Duidelijk moet zijn welke informatie van vitaal belang is voor de organisatie en optimaal beheer vereist. Een randvoorwaarde is dat informatie onder beheer is van de organisatie en zich niet bevindt op locaties die alleen toegankelijk zijn voor individuele medewerkers, zoals persoonlijke netwerkschijven en e-mailboxen.

6.4.2 Informatieobjecten worden vernietigd conform de vastgestelde bewaartermijnen

Definitie: Het gemiddelde percentage van het aantal applicaties waarin de vernietigingsprocedure (zowel technisch als procedureel) is ingeregeld ten opzichte van het aantal applicaties waarin te vernietigen informatieobjecten worden opgeslagen.

Toelichting: Dit is een complexe indicator, met name als het gaat om data. Een deel van de systemen beschikt niet over de functionaliteit om gegevens te vernietigen.

6.4.3 Blijvend te bewaren informatieobjecten worden tijdig overgebracht naar een archiefdienst

Definitie: Het percentage provincies dat alle blijvend te bewaren informatieobjecten tijdig heeft overgebracht naar de archiefdienst.

Toelichting: Een provincie moet informatieobjecten, die volgens een selectiebesluit blijvend te bewaren zijn, na een wettelijk bepaalde periode overbrengen naar zijn archiefdienst. De nieuwe Archiefwet verkort deze periode van twintig naar tien jaar. In het geval van digitale overheidsinformatie worden informatieobjecten zoals tekstbestanden, spreadsheets, websites, bestemmingsplannen, omgevingsvergunningen, audiotulen, digitale foto's, filmpjes en meer overgebracht naar de archiefdienst. Hierbij is het ook mogelijk om vervroegd over te brengen.

Omdat de nu over te brengen informatie veelal papier betreft wordt waarschijnlijk goed op deze indicator gescoord. Door de toename van digitale informatie in de afgelopen decennia én de verkorting van de overbrengingstermijn wordt het belangrijk om voorbereidingen te treffen om ook digitale bestanden te kunnen overbrengen.

6.4.4 Archiefdiensten hebben een actueel beheerplan met betrekking tot overheidsarchieven voor de komende 5 jaar

Definitie: Het percentage provincies waarvoor de aangewezen archiefdienst een beheerplan heeft opgesteld voor de te verwachten over te brengen archieven voor de komende 5 jaar.

Toelichting: De indicator wordt gemeten door bij archiefdiensten concreet te vragen naar een actueel beheerplan. Om informatieobjecten veilig te stellen is het verstandig om tijdig te weten welke overheidsarchieven wanneer worden overgebracht, zodat tijdig maatregelen getroffen kunnen worden om de digitale duurzaamheid te garanderen.

6.4.5 Als metadataschema wordt bij uitwisseling MDTO¹⁷ gehanteerd

Definitie: Het percentage provincies dat een metadataschema heeft vastgesteld op basis van MDTO¹⁸.

Toelichting: Metagegevens (ook wel metadata genoemd) zijn gegevens die betrekking hebben op andere gegevens, zoals de titel van een document en het formaat van een bestand. Metagegevens worden gebruikt om overheidsinformatie duurzaam toegankelijk te maken en te houden. Dat wil zeggen dat overheidsinformatie vindbaar, beschikbaar, leesbaar, interpreteerbaar en betrouwbaar is; nu en in de toekomst.

6.4.6 Minimaal eens per twee jaar brengt de provinciearchivaris een verslag uit over het beheer van de niet overgebrachte informatieobjecten dat bestuurlijk wordt behandeld

Definitie: Het percentage provincies waarbij het meest recente inspectieverslag niet ouder is dan twee jaar.

Toelichting: Op grond van de bepalingen uit de Archiefwet en de provinciale archiefverordening stelt de provinciearchivaris minimaal eens in de twee jaar een verslag op over het beheer van de niet overgebrachte informatieobjecten. Hij ziet hierbij toe op de naleving van wet- en regelgeving ten aanzien van het beheer van de informatieobjecten van alle provinciale organen, voor zover deze niet zijn overgebracht naar de archiefdienst.

De archivaris geeft in zijn rapportage aan welke maatregelen naar zijn oordeel in het belang van een goed beheer moeten worden getroffen. De provinciearchivaris stuurt het verslag van zijn bevindingen aan het college van Gedeputeerde Staten, die op hun beurt Provinciale Staten informeren. In de toekomst zal er ook interbestuurlijk toezicht vanuit ministerie van OCW op deze taakuitvoering door provincies komen. De indicator wordt gemeten door provincies de link te vragen naar het meest actuele gepubliceerde inspectieverslag.

17 <https://www.nationaalarchief.nl/archiveren/mdto>

18 Metagegevens voor duurzaam toegankelijke overheidsinformatie

6.4.7 De provincie heeft een gediplomeerde archivaris aangewezen

Definitie: Het percentage provincies dat een gediplomeerd archivaris heeft aangewezen.

Toelichting: Alle provincies hebben een gediplomeerd archivaris aangewezen.

7. Implementatie Archiefwet

7.1 Inleiding

Vooruitlopend op de vaststelling van de nieuwe Archiefwet en de verwachte inwerkingtreding per 1 juli 2026, is het ministerie van OCW bezig met de voorbereidingen van een implementatieprogramma. Dit programma zal formeel starten op 1 januari 2026 en doorlopen tot 2030.

Het programma kent drie programmalijnen:

1. Toepassen nieuwe Archiefwet door archiefdiensten en toezichthouders
2. Bevorderen van duurzaam beheer vanaf creatie door archiefvormers via kennis en toezicht
3. Investeren in opleidingen Archiefwet voor archivariissen en informatieprofessionals bij de overheid

De opzet van het implementatieprogramma inclusief de vorming van een aantal werkgroepen wordt in de herfst van 2025 nader uitgewerkt. Een onderdeel van dit programma is een regulier implementatieoverleg met diverse belanghebbenden zoals het Nationaal Archief, de Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed en vertegenwoordigers van VNG, IPO en UWV. Daarin zullen ook nadere afspraken gemaakt worden over de interbestuurlijke samenwerking binnen het programma. Het implementatieoverleg is gestart in september 2025.

In de startnota voor het implementatieprogramma onderkent het ministerie expliciet de afhankelijkheden met de meerjarenplannen Digitale Informatiehuishouding en dat is de reden om – in ieder geval de eerste fase van de implementatie van de nieuwe Archiefwet – onderdeel te laten zijn van dit meerjarenplan.

7.2 Impact implementatieprogramma op provincies

De nieuwe Archiefwet heeft gevolgen voor provincies en vraagt om de nodige inspanningen en investeringen in de komende jaren voor zowel de rol van archiefvormer als die van toezichthouder. Deelname van IPO aan het implementatieprogramma helpt provincies daarbij, maar vraagt ook om een actieve participatie en steun van het IPO-bestuur en de besturen en directies van iedere individuele provincie.

Binnen de drie programmalijnen van het implementatieprogramma zijn de beoogde doelen, resultaten, producten en diensten beschreven en de hiertoe te verrichten activiteiten. Hiervan zijn voor provincies de volgende activiteiten van wezenlijk belang:

- Verkorting van de overbrengingstermijn tot 10 jaar
- Aanpassing van het proces voor het opstellen van selectiebesluiten
- Aanpassing van het openbaarheidsregime o.a. door harmonisering met de Woo
- Verplichte aanstelling van een gediplomeerde archivaris
- Uitbreiding van het toezicht op de naar de archiefdienst overgebrachte archiefbescheiden
- Vernieuwing van het toezichtskader
- Aanpassing van de archief-KPI's
- Participatie in het opstellen van kennisproducten

De impact van deze veranderingen en de tijdlijn zullen in het implementatieprogramma nader worden uitgewerkt in samenspraak met de koepels. Dan zal ook duidelijk worden wat van de provincies wordt verwacht en welke zaken eventueel op interprovinciaal niveau moeten worden georganiseerd. De eerste stap is participatie van IPO in het implementatieoverleg.

8. Organisatie

8.1 Project Data- en informatiehuishouding op orde

Het merendeel van de activiteiten van het meerjarenplan is primair een verantwoordelijkheid van de provincies. Voor een aantal onderwerpen zal samenwerking worden gezocht, zowel op interprovinciaal niveau als op interbestuurlijk niveau. De activiteiten op interprovinciaal niveau zullen worden georganiseerd in een project Data- en Informatiehuishouding op orde (verder kortweg project IHH) binnen het Programma Digitalisering van het IPO. Het project IHH is de opvolger van het project Woo dat eind 2025 stopt.

8.2 Scope

De scope van het project IHH omvat de volgende onderwerpen:

1. Het versterken van de data- en informatiehuishouding
2. De implementatie van actieve openbaarmaking zowel voor wat betreft de verplichte informatiecategorieën als de inspanningsverplichting
3. De verbetering van de processen voor openbaarmaking op verzoek
4. De implementatie van de nieuwe Archiefwet

8.3 Interbestuurlijke samenwerking

Voor een aantal onderwerpen op het gebied van openbaarmaking en het orde brengen van de informatiehuishouding is het gewenst interbestuurlijk samen te werken

Monitoring

De implementatie van de Woo en de Archiefwet vragen een serieuze inspanning van provincies om aan de aangegeven indicatoren te voldoen. Sinds 2023 wordt jaarlijks de Woo-monitor uitgebracht om de voortgang in kaart te brengen. De monitor wordt uitgevoerd in samenwerking met VNG en UvW om op een uniforme wijze inzicht te geven in de implementatie.

Specificaties generieke Woo-voorziening

In 2025 is de samenwerking tussen BZK, KOOP en adviseurs en architecten van koepels en rijk geïntensiveerd om samen met leveranciers de specificaties van de aanlevermethoden en de generieke Woo-voorziening uit te werken.

Innovatieagenda

In 2025 is door de koepels en BZK het initiatief genomen om te komen tot een gezamenlijke innovatieagenda¹⁹ met als doel innovaties op het gebied van informatiehuishouding en Woo sneller te kunnen opschalen (zowel qua techniek als proces). Hierbij kan gedacht worden aan het versnellen van lopende ontwikkelingen als archivering van email en berichten, maar ook nieuwe initiatieven op het gebied van modernisering werkomgeving (Flevoland) en toepassing van AI zoals:

- Automatische metadateren
- Selectie en vernietiging van informatie
- Analyse van Woo-verzoeken
- Beoordelen van documentselecties bij Woo-verzoeken op relevantie
- Relateren van documenten bij een Woo-verzoek
- Zoeken in reeds openbaar gemaakte Woo-verzoeken

Eén van de randvoorwaarden voor AI is de beschikbaarheid van een generieke AI-infrastructuur¹⁹. Met de Woo als één van de aanjagers is op initiatief van Zuid-Holland - samen met onder meer VNG - gewerkt aan een infrastructureel concept voor AI dat in de praktijk gaat worden beproefd in onder meer het 'Wooverzicht', een op de Woo gericht pilotproject van de 'AI-bende', een interprovinciaal initiatief in 2025 voor de ontwikkeling van AI-tools.

Uitgangspunten bij deze generieke infrastructuur zijn:

- Geen toepassing van commerciële geïntegreerde AI-chatbots (bijvoorbeeld Copilot), maar gebruik van een combinatie van opensource bouwstenen (o.a. taalmodel, vectordatabase, webinterface en gespreksdatabase).
- Platformonafhankelijkheid door toepassing van de Haven²⁰ standaard voor cloud hosting waardoor gewisseld kan worden van cloud providers.
- Ondersteuning bij de uitrol en opschaling door onder meer het aanbieden van een appstore, integratierobot voor koppelen van bouwstenen en generieke DPIAs.

Hierdoor is gewaarborgd dat bij toepassing van AI informatie in een veilige omgeving op worden geslagen en niet gebruikt worden voor het trainen van commerciële taalmodellen. Tegelijkertijd wordt adoptie en opschaling gestimuleerd door rekening te houden met de diversiteit bij overheden qua behoeften, kennis en beschikbare middelen.

Dit concept wordt nu samen met BZK en VNG verder ontwikkeld. Dit is in lijn met de interventies in de NDS voor collectieve oplossingen en gebruik van standaarden en sluit aan bij twee van de NDS-prioriteiten: verantwoord benutten van AI en digitale autonomie.

Ook in andere in andere provincies zijn AI-initiatieven gestart - zoals GovChat NL (LAICA) vanuit Limburg - die ondersteunend kunnen zijn bij de implementatie van de Woo en het verbeteren van de informatiehuishouding.

¹⁹ Onder infrastructuur verstaan we hier zowel technische voorzieningen als organisatorische faciliteiten.

²⁰ Er is een proces gestart om de Haven bouwsteen op te werken tot bouwsteen van de Generieke Digitale Infrastructuur (GDI). Zie: www.vng.nl/nieuws/haven-op-weg-naar-generieke-digitale-infrastructuur

Metadata

Metadata zijn van groot belang bij de interpretatie van informatieobjecten. Mede naar aanleiding van discussie over het gebruik van metadata bij actieve openbaarmaking is in 2023 een interbestuurlijke werkgroep metadata opgericht die zich richt op de samenhang tussen bestaande standaarden en de verdere harmonisatie.

Opleiding en kennisdeling

Uitgangspunt is dat – in lijn met de NDS –overheden zo veel mogelijk gebruik te maken van elkaars kennis en kunde. De afgelopen jaren zijn de door de rijksoverheid ontwikkelde kennis- en opleidingsproducten op het gebied van Woo en informatiehuishouding beschikbaar gekomen voor de provincies via de RijksAcademie voor Digitalisering en Informatisering Overheid (RADIO) en het Leerhuis Informatiehuishouding. Daarnaast zal waar mogelijk gebruik gemaakt worden van de door het 'VNG-programma Grip op Informatie' georganiseerde activiteiten met onder meer de halfjaarlijkse Week van GRIP op informatie, podcasts, digitale sessies, webinars, kennisbank en forum²¹. Medewerkers van provincies nemen daar al in toenemende mate aan deel en leveren zelf ook bijdragen. Bij de opleiding zal ook aansluiting worden gezocht bij de interprovinciale werkgroep Digivaardigheden.

Leveranciersmanagement

Bij zowel de implementatie van de archiefwet als de wet open overheid zijn provincies in hoge mate afhankelijk van softwareleveranciers. In lijn met de NDS is het uitgangspunt om zoveel mogelijk samen op te trekken met de medeoverheden bij het formuleren van kwaliteitseisen en alleen software af te nemen van partijen die daarin kunnen voorzien. Door met één stem te spreken wordt bijgedragen aan de voorspelbaarheid en betrouwbaarheid van provincies naar de markt. Provincies zullen hierbij waar mogelijk aansluiten op het kenniscentrum 'markt en overheid' van VNG. Deze samenwerking wordt in 2025 al in de praktijk gebracht in het kader van de aansluiting op de generieke Woo-voorziening.

Handreikingen en hulpmiddelen

Om provincies te laten voldoen aan de aangegeven indicatoren wordt in samenwerking met ketenpartners gewerkt aan handreikingen en hulpmiddelen. In lijn met de gedachte om als één overheid te functioneren, is er een actieve samenwerking met o.a. BZK, OCW, IPO, UVW, ACOI, Nationaal Archief en Logius. Daar waar mogelijk zal gezamenlijk opgetrokken worden om te werken aan oplossingen en handreikingen.

21 www.vng.nl/projecten/grip-op-informatie

8.4 Interprovinciale samenwerking

Op interprovinciaal niveau wordt vooral samenwerking voorzien op terreinen die specifiek zijn voor provincies. Vooralsnog wordt gedacht aan de onderstaande activiteiten.

Provinciale standaardarchitectuur voor actieve openbaarmaking

Hierbij kan worden gedacht aan het delen van kennis en best-practices tussen provinciale architecten. Er zal worden voortgebouwd op de ervaringen die eerder zijn opgedaan in de referentietrajecten met de harvester-oplossing en afgelopen jaren zijn gedeeld in de werkgroep aansluiting Woo-voorziening.

In kaart brengen informatiehuishouding

Enkele provincies beschikken al over een overzicht van de relaties tussen informatie, processen en systemen (in de vorm van een applicatiecatalogus, informatiebeheerplan of documentaire structuurplan). Invoering hiervan bij andere provincies kan worden versneld door het delen van best-practices.

Kwaliteitssystemen

Een aantal provincies beschikt al over een kwaliteitssysteem. Ook hier geldt dat een versnelling kan worden bereikt door het delen van best-practices.

AI-toepassingen voor Woo en Informatiehuishouding

In 2025 is gestart met een aantal initiatieven in het kader van het BIT-project, o.a. op het gebied van metadatering en het inzichtelijk maken van reeds gepubliceerde Woo-verzoeken.

Verwerven van innovatieve tooling

Hierbij kan gedacht worden aan de tooling voor de inrichting van werkplekken en het zoeken naar informatie (enterprise search).

Harmonisatie van selectiebesluiten decentrale overheden

Dit is een al lopende activiteit waarbij afstemming plaats vindt met VNG en UvW.

Implementatie Archiefwet

Zodra er meer duidelijkheid is over de aard en planning van de benodigde activiteiten (zie hoofdstuk 7), kunnen deze op interprovinciaal niveau worden uitgewerkt.

8.5 Aansturing

Om provincies te laten voldoen aan de aangegeven indicatoren wordt in samenwerking met ketenpartners gewerkt aan handreikingen en hulpmiddelen. In lijn met de gedachte om als één overheid te functioneren, is er een actieve samenwerking met o.a. BZK, OCW, IPO, UVW, ACOI, Nationaal Archief en Logius. Daar waar mogelijk zal gezamenlijk opgetrokken worden om te werken aan oplossingen en handreikingen.

- Het aanjagen en ondersteunen van de provincies door de uitwisseling van informatie, kennis en best-practices.
- Het coördineren van activiteiten in samenwerking met interprovinciale werk- en expertisegroepen.
- Het organiseren van interprovinciale samenwerking door gezamenlijke activiteiten en het maken van gezamenlijke afspraken in de vorm van kaders, standaarden en modellen.
- Het vertegenwoordigen van IPO op interbestuurlijk niveau door deelname aan landelijke overleggen en afstemming met de medeoverheden²².
- Het monitoren van de voortgang bij de provincies.
- Het rapporteren van de voortgang aan de Ambtelijke Adviescommissie Digitalisering in samenwerking met de Programmamanager Digitalisering.

8.6 Overlegstructuren en expertiseteams

Op interprovinciaal niveau wordt vooral samenwerking voorzien op terreinen die specifiek zijn voor provincies. Vooralsnog wordt gedacht aan de onderstaande activiteiten.

Woo-projectoverleg

Dit overleg tussen Woo-vertegenwoordigers (projectleiders, Woo-coördinatoren, adviseurs) van de provincies en projectleider Woo van IPO vindt sinds 2021 tweewekelijks plaats. Het overleg dient om alle interprovinciale en interbestuurlijke activiteiten op het gebied van Woo en informatiehuishouding af te stemmen met de provincies. De Woo-vertegenwoordigers zijn verantwoordelijk voor het informeren van hun achterban c.q. inbrengen van vragen, wensen, voorstellen, etc. in het Woo-projectoverleg.

²² Voorbeelden van bestaande overleggen zijn: koepeloverleg Woo, overleg SG-adviseurs Implementatie Actieve Openbaarmaking (IAO), implementatieoverleg Archiefwet en afstemming ACOI

Vakgroepen SIO

Vanuit het SIO (strategisch informatieoverleg) van de provincies is een aantal expertisegroepen ingesteld waarvan een aantal een relatie heeft met de thema's Woo en informatiehuishouding.

- **DUTO:** Dit is het kennisplatform voor specialisten informatiebeheer.
- **Provisa (provinciale selectielijsten):** Dit overleg heeft tot taak de provinciale selectielijsten voor informatieobjecten op te stellen, te onderhouden en te actualiseren. In 2024 is gestart met de actualisatie van de lijsten en de harmonisatie met de selectielijsten van gemeenten en waterschappen.
- **PPA** (provinciaal platform architecten)
- **PPGeo** (provinciaal platform geo-informatie)
- **Datamanagement** (gericht op data architectuur, data domeinen, gegevens-woordenboek; met name met de subwerkgroep metadata zijn er raakvlakken)

De projectleider is verantwoordelijk dat de expertisegroepen worden geïnformeerd en tijdig worden betrokken bij interbestuurlijke ontwikkelingen rondom Woo en informatiehuishouding.

Interprovinciaal overleg Woo-coördinatoren (IPWO)

Dit overleg is gericht op de interprovinciale afstemming en kennisuitwisseling bij de afhandeling van Woo-verzoeken. Een aantal leden neemt ook deel aan het Woo-projectoverleg.

Kring van Provinciearchivarissen (KvPA)

De Kring is het platform voor alle 12 provinciearchivarissen voor het uitwisselen van kennis en het geven van inhoudelijke input op onderwerpen die het beheer van provinciale documenten en het toezicht daarop betreffen.

LOPAI

Het LOPAI is de vereniging van provinciale toezichthouders op informatie- en archiefbeheer door gemeenten, waterschappen en gemeenschappelijke regelingen.

8.7 Middelen

Tabel 5 geeft een overzicht van de geraamde kosten (bedragen x 1000€).

Jaar	2026	2027	2028	2029	230	Totaal
Kosten	180	150	90	90	90	600

Tabel 5 - Kostenraming

Voor de uitvoering van het meerjarenplan wordt gebruik gemaakt van de subsidie van BZK voor de implementatie van de Woo en van middelen uit het Programma Digitalisering van het IPO. Jaarlijks wordt een jaarplan opgesteld en wordt op basis van tussentijdse evaluaties bekeken waar bijstelling nodig is. Over de subsidie wordt jaarlijks verantwoording afgelegd.

Telefoon: 070 888 1212
E-mail: digitalisering@ipo.nl

Den Haag
Herengracht 23